

отпочињања преговора између ЕУ и државе кандидата. Преговоре води Савет у сарадњи са Комисијом.

У сваком конкретном случају преговарања, по извршеној анализи усклађености законодавства земље кандидата са прописима ЕУ (*screening*), усклађивање са правним тековинама ЕУ распоређују се по одређеним областима – секторским поглављима којих има укупно 35.

По успешно окончаним преговорима, израђује се нацрт уговора о приступању, којим се, поред осталог, утврђује тренутак када почиње пуноправно чланство нове државе чланице, као и рокови у којима ће се извршити потпуно преузимање обавеза које проистичу из чланства у ЕУ (нпр. слобода кретања радника). Уговор о приступању, по претходно добијеној сагласности од стране Европског парламента, својом одлуком мора да одобри Савет, који га истовремено и закључује са будућом државом чланицом. Да би уговор о приступању ступио на снагу, подноси се на ратификацију свакој од држава чланица ЕУ.

Према Уговору о ЕУ, свака држава чланица уколико то жели може да иступи из ЕУ и о томе обавештава Европски савет. Европски савет даје смернице за преговарање о иступању, које води Савет у сарадњи са Комисијом и Високим представником ЕУ за спољне послове и безбедносну политику. Савет, по претходно добијеној сагласности од стране Европског парламента, усваја одлуку о закључењу уговора о иступању, који са дотадашњом државом чланицом закључује Савет.

У марту 2012. Србија је добила статус кандидата за чланство у ЕУ. У складу са одлуком Европског савета у јуну 2013. године да отвори преговоре о придруживању са Србијом, Савет је у децембру 2013. усвојио преговарачки оквир и сложио се да се прва Међувладина конференција са Србијом одржи у јануару 2014. године. Прва Међувладина конференција је одржана 21. јануара 2014. године, означавајући формални почетак преговора са Србијом о придруживању ЕУ.

36. Национална документа којима се уређује процес приступања Републике Србије Европској унији.

Процес приступања Републике Србије Европској Унији је веома сложен и дуготрајан, уређен већим бројем националних докумената различитог карактера. Потребно је истаћи следеће најзначајније националне документе:

37. Резолуција о придруживању.

Народна скупштина Републике Србије усвојила је 14. октобра 2004. Резолуцију о придруживању Европској унији, на чијој изради је био ангажован скупштински Одбор за европске интеграције у сарадњи са надлежним Владином службом – тадашњом Канцеларијом за придруживање Европској унији и уз сарадњу са организацијама цивилног друштва.

Резолуција је и због тога значајна, као пример доброг заједничког рада Владе, Скупштине и представника грађанског друштва у изради овог документа, успешан је модел дијалога свих заинтересованих учесника у процесу европских интеграција и од суштинске је важности за одржавање друштвеног и политичког консензуса о уласку у Европску унију.

Резолуција садржи смернице за рад законодавне и извршне власти Републике Србије с циљем достизања Копенхагенских критеријума. У том смислу, у Резолуцији се посебно изражава:

- потпуна сагласност о уласку у Европску унију као највишем и неоспорном политичком приоритету и о укључивању у програм Партнерство за мир, као елементу заједничке безбедносне структуре европских земаља

- спремност за даље ангажовање на испуњавању политичких услова за улазак у Европску унију. Резолуција наглашава потребу да се правди приведу сва лица осумњичена за злочине почињене током оружаних сукоба у периоду од 1991. до 2000. године на територији бивше СФРЈ.